

РЕШЕНИЕ

№ 14148

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1046** по описа за **2026** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП-СДВР срещу Решение № 3646 от 04.10.2022 г. постановено по анд № 2959 / 2022г на СРС, НО , 14-и състав. С обжалваното решене е отменено наказателно постановление № 21-4332-024465 от 30.11.2021 г., издадено от Началник Група към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата, на Х. А. Х., ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение, като се твърди, че същото е постановено при допуснато нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН като се развиват подробни съображения в тази насока. По същество от съда се иска да отмени въззивното решение и потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не е ява и не се предствлява. Постъпили са писмени бележки от юрк. П. процесуалаен представител на касатора, с които заявява, че не възразява делото да бъде гледано в тяхно отсъствие. По същество на спора поддържа цжалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнгараждение.

Ответникът – Х. А. Х., редовно призован, се представлява от адв. Д., който моли съда да

остави в сила обжалваното решение и прави възражение за изтекла абсолютна давност.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение на СРС и моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

След като се запозна с обжалваното решение и касационните основания, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок, срещу акт подлежащ на обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 16.05.2021 г., около 14:54 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], Х. А. Х. управлявал лек автомобил, марка и модел „Рено К.“, с рег. [рег.номер на МПС].

Същият бил спрян за проверка в хода на която било констатирано, че лекият автомобил е със служебно прекратена регистрация, считано от 06.12.2020 г.

За констатираното нарушение, „младши автоконтрольор“ в отдел „Пътна полиция“ В. С. съставил АУАН Серия ГА № 372891 за нарушение на чл. 145, ал. 2 ЗДвП, за нарушение на чл. 104а ЗДвП, както и за нарушение по чл. 157, ал. 6 ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя на 16.05.2021 г.

Административнонаказателната преписка била докладвана на СРП, където била образувана пр.пр. № 39339/2021 г. На 28.09.2021 г. прокурор при СРП издал постановление за отказ от образуване на досъдебното производство, поради липсата на достатъчно данни за извършено престъпление по транспорта и изпратил преписката до ОПП - СДВР, за преценка за налагане на административно наказание.

При така развитата се хронология, било издадено процесното наказателно постановление № 21-4332-024465 от 30.11.2021 г. от Началник Група към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, на Х. А. Х. били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Районният съд е приел, че на посочените в наказателното постановление време и място Х. е извършил от обективна страна нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, като е управлявал МПС със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 ЗДвП, но предвид липсата на доказателства лицето да е било уведомено за служебно прекратената регистрация, е приел, че деянието не е умишлено извършено.

Към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществуващото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция. Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към чл.81 ал.3 вр. чл. 80 ал.1 т.5 от НК, като съгл. ТП № 1/2015г. на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС- погасителната давност се прилага и в производствата по ЗАНН. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК. В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, чл.79, ал.1, т.2, е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с

изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81, ал.4 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81, ал.4 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК.

Нарушението се твърди да е извършено на 16.05.2021г , поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла още на 16.11.2025 г. С оглед изложеното административно наказателното преследване следва да се прекрати.

При този изход на спора разноски се следват на ответника по касацията, но същият не е претендирал тяхното присъждане, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3646 от 04.10.2022 г. постановено по анд № 2959 / 2022г на СРС, НО , 14-и състав.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното преследване поради изтекла абсолютна давност
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.